

ЗОРЯ ГАЛИЦКА.

ЛВОВЪ. СУБОТА

Ч. 26.

дня 18/30 Марта 1850.

Выходить шо Среда и Субота. Цѣна для одбирающихъ въ Редакціи: четверочна 1 рень. 15 кр. ср.; пѣворочна 2 рень. 30 кр. ср.; черезъ почты: четверочна 1 рень. 35 кв. ср.; пѣворочна 3 рень. 10 кр. срѣ.

Число сѣе естъ остатное для ч. ч. одбирающихъ „Зори“, которіи лише на першое четверочне предплатили. Почтенныхъ предплатителей, которіи „Зори“ въ сѣдѣщихъ дрѣсѣхъ четверочнѣхъ полдчати желаютъ а перервы въ отримованію не схотѣть дознати, о скорѣю засилѣхъ предплаты крѣсно просимо.

Вечетній Господине! Тыми днями попило ми са до рѣкы „Окрѣжное посланіе Михаила Рогозы Митрополита Кіевскаго, Галицкаго и всея Россіи.“ котрымъ въ роцѣ 1596 завѣдомле рѣшеніѣхъ, подѣ такими оуловіеми соединили са съ римскою церквою. Сѣдѣшо до ѣнованіе того посланіа велики бы полезныи въ тепѣрѣшнихъ нашихъ часахъ; для того прошѣ Васѣ, пріймѣти со до Вашои „Зори.“ Пѣсланіе тое естъ такѣ.

Во имя Бога въ Троицѣ единого, на честь и Свѣтѣ хвалѣ его, и людскаго спасеніа, а въкры Свѣтой Христіаньскою Католическою оутвержденіе, и спасеніе всѣхъ, котрымъ тое вѣдати вѣдѣтъ належало.

Мы о Божѣ на Сѣворѣхъ порадномъ съ Бѣрестю, Роцѣ Божіа 1596 Мѣсѣца Октобрѣ 8. дня, вѣдѣдѣхъ старого Календѣра, въ Церквѣ Сѣворной Свѣтаго Николая Сѣворани: Митрополитѣ и Епископѣхъ, обраѣхъ греческаго нижѣи подписанни. Ознаймѣхъ на кѣ.

чнѣю память. Ижѣ мы вѣсачи, яко единовѣдностъ Церкви Божіи въ Евангеліи оутѣ Господа нашего Ісуса Христа основанна, и оутвержденна естъ, авы на едномъ Петрѣ, тако на камени Церковь Христова мощно стоаши, и отъ него рѣдени, и справованна были, авы оу едного тѣла, едина глава, и въ едномъ домѣ, едина гоподинѣ, и шафарѣ сѣроковъ Божіихъ надѣ челоуѣкомъ поставленна о порадѣхъ, и о всемъ добромъ всѣхъ овлѣдалѣ. Который то порадѣхъ Церкви Божіи отъ челоуѣковъ Апостольскихъ зачатый, бывалѣ по всѣхъ вѣкки. А то же всѣ Патріархи, до едного Потомка Петра Свѣтаго Папы Римскаго, завѣжи въ надѣцѣхъ вѣрѣ, и пріймованію власти адѣховной, и въ сѣдѣхъ Епископскихъ, и въ апеллаціахъ, оутѣкалиса: яко са то зѣ Сѣворовѣхъ и правилъ Свѣтыхъ Отецъ показѣтъ, и наши Славенскіи письма изъ Греческихъ зѣ стародавни предложени достаточне то показѣють, и старѣи Свѣтые Отцы Церкви Восточной то сѣдѣчатѣ, которіи то, и Свѣтаго Петра престолѣ и старѣишинство, а власть его надѣ Епископы всего свѣта зна.

ють. Не ми же тежъ Цариградскій Патріархове, отъ которыхъ и страна рѣкая вѣрѣ скатѣю пріала тѣю зверхность Столицы Римской святаго Петра часть не малый знали, и ей подлагали, и отъ ней Благословенство брали, отъ которой хотяжъ многократно отступовали, але впасть съ нѣю единался, и до послѣднества ей вергали, а остатне на Соборѣ Флорентскомъ, Рокѣ Божіа 1458 чрезъ Іосифа Патріархѣ, и Цесаря Цариградского Іоанни Палеолога збѣдѣли до того послѣднества вериданіа, визнаючи: же Римскій Папа есть Отецъ и оучитель, и справцю всего Христіанства, и правилъ Петра святаго намѣстникомъ. На которомъ то Флорентскомъ Соборѣ вѣкъ и нашъ Кіевскій и вѣдъ Россіи Архієпископъ Метрополитъ Ісидоръ, который тоє соединеніе, Патріархи Цариградского и вѣсѣхъ Церквей до ней належащихъ принесть, и сіе крае рѣкіе въ томъ же послѣдствѣ Римскомъ оутвердиль. Для того и Короли Польскіе и великіе Князи Литовскіе, а меновите Владиславъ Король Польскій и Оугерскій, и инніи господарѣ дади Привиліи дѣховенствѣ оврадѣ Греческаго и Рѣскаго и Волности вѣсѣ, которыхъ Церквей Кадолитическіа Римскіа оуживаютъ, такоѣежъ имъ надали, отъ которого, соединеніа Церковнаго Цариградскіа Патріархове коли заць отѣдпили, для того отѣдпиеніа и розерваніа едноты Церковной въ моцъ поганскѣю и Тѣрецькѣю оупали. Зачимъ много владѣвъ и замѣхъ постѣповѣ, и захѣданіе дозорѣ праваго и вѣсѣхъ краевъ Рѣскихъ, много вридкаго сватокѣпства нагѣдпило, и нѣкъ са ереси розѣкали, и вѣю правѣ Рѣсѣ опановали, Церквей пѣстошачи, и хвалѣ Божѣю пѣбючи. Мы нехотачи вѣдти оучастниками грѣхѣ такъ великаго и неволѣ поганской, которая за тѣмъ прійшла, на Цариградскихъ Патріарховѣ, а нехотачи имъ расколѣ и розервана Церкви сватой едноты помагати, и захѣгаючи спѣстошени Церквей, и спасеніа дѣшѣ людскихъ чрезъ ереси, ко-

торѣи са теперъ поднимли, маючи тежъ совѣсть и небезпеченство спасеніа своего и стада словеннаго намъ отъ Бога вѣрченнаго, Рокѣ прѣшлого выправляючи до Отца Свѣтѣйшаго Климентіа оцнаго Папы Римскаго Посла и Братію нашѣ Великихъ о Христѣ Епископовъ Іпатіа Потѣа Протодроніа Епископа Владимірскаго и Берестенскаго, а Кирилла Терницкаго Епархѣ Епископа Лѣвцакаго и Острогскаго за вѣдомостію и позволеніемъ и причиною Намѣстѣйшаго Господаря нашего Короля Его милости Полскаго и Великаго Кнзя Литовскаго Кнзя Глибѣта третаго Пана повожного, которымъ даи Божѣ шасликовѣ и вѣчноє Царѣствованіе, прогачи, авѣмъ насъ до своего послѣднества, тако найвыжшій Пастаръ Церкви Вселенской Кадолитической приналъ и отъ зверхности Патріарховъ Цариградскихъ визволилъ и розрѣшилъ, и захѣвѣючи намъ оврады и церемоніи Церквей Восточныхъ Греческихъ и Рѣскихъ, а ни такой отѣмѣни въ Церквахъ нашихъ не чиначи, токмо по преданію Свѣтѣхъ Отецъ Греческихъ вѣчнѣе зоставиль, что и оучинилъ, а на то свои Привелетіа и писма посмалъ, розказѣючи, авѣсѣмога на Синодѣ созвавши, Нповѣданіе вѣрѣи сватой оучинили и послѣднество Столицы Римской Петра с. Климентѣ оцмолѣи и его наслѣдникомъ отдали. Тоемо днѣмъ на семъ Синодѣ оучинили, яко то листи наши и подписаніе власныхъ рѣкъ нашихъ съ приложеніемъ Печатей нашихъ свѣдчатъ, которіе до рѣкъ Посла въ Отца святаго Папы Римскаго Климентіа на тотъ Синодъ посланныхъ Превелѣннаго отца Димитріа Соликовскаго Архієпископа Львовскаго, и Его Милости Отца Берната Матѣевскаго Епископа Лѣвцакаго, и Его Милости Отца Гомолитинскаго Епископа Холмскаго отдали еѣмо, а при вѣтності Пословъ Его Королевскаго Милости Жигмѣнта третаго, Ихъ Милости тѣне Овѣцонного Миколаа Криштофа Радивила, Кня-

жати на Олицѣ и Нѣ. Свѣжд. Воеводы Троцкого и проч.: и Его Милости Великоможнаго Пана Свѣдѣи Канцлера Великаго Княжества Литовскаго, Его милости Пана Дмитрія Халецкаго, Подкамернаго Земскаго Великаго Княжества Литовскаго Старости Берестенскаго и иныхъ много Духовныхъ и Свѣцкихъ на томъ Синодѣ собранныхъ. Данъ тако выше помянуто, съ подписомъ Рѣкъ нашихъ владѣвшихъ. Михаилъ Рогоза Волею Божіею Архієпископъ Митрополита Віевскій и Галича и всея Россіи. Іпатій Потій М. Б. Епископъ Владыка Владимирскій и Берестенскій. Киріллъ Терлецкій М. Б. Еварха Владыка Асцкій, и Острогскій, Григорій Германъ М. Б. Архієпископъ Полоцкій, Владыка Вітебскій, Мстиславскій, Діонисій Зворовскій Б. М. Епископъ Владыка Хелмскій и Белскій. Іона Гоголь Б. М. Епископъ Пѣнскій и Тѣровскій, Архимандритъ Сѣвраскій.

Помянутое сіе вынато дословне зъ книжки въ Почаевѣ подъ заглавіемъ: Bullae et Brevia Summorum Pontificum typis Poczajoviensibus edita. Anno 1767 — въ печати 00. Василиановъ выданой Іа. Г.

Высокое министерство провѣщенія рѣшило декретомъ своимъ зъ дня 13 Лютого 1850 Ч. 672 на представленіе Ч. Громады Боврецькой, авы съ ей школа овладѣла учителемъ, который въ вѣкъ сподобившъ по рѣски обучати. А понеже далеко вдалѣша часть холмихъ до школы Боврецькой дѣтей сътъ рѣкины, и выдѣлъ громадскій тамъ же овѣтае, авы набки по рѣски преподавалися; то в. министерство видѣтъя споводованымъ, надзирательство надъ сѣю школою тривіальной оудати Львовскою греческокадолническою митрополитаньскою Консисторови. Сіе рѣшеніе министеріальное подано вѣтъ до вѣдомости рѣшеніемъ Губерніальнымъ зъ дня 12 Марта 1850 ч. 11476.

— Сими днали вышло министеріальное розпорядженіе о томъ, що рѣски оученики по школахъ гимназіальныхъ мають кончы на преподаваніе религій по рѣски отъ рѣскаго катехеты ходити, также на набки религійны и на набоженство, а латиньского оврада на набок и на набоженство латиньского оврада катехеты. Но тогда, коли той своей повинности оученикъ задолгыть оучинитъ, вѣдно емъ приѣтствовати на набок и на набоженствѣ катехеты иного оврада.

— Львовъ 5 Марта. Въ оучрежденіи школы тривіальной въ Галѣшиньцахъ окр. тернопольского соварио слѣдующій дозволъный датки: Ч. громада Галѣшиньцѣ овѣщала въ готовыхъ грошехъ щорочне 110 зр. 40 кр. ср. также въ зернѣ 27 кѣрцѣвъ 8 гарцѣвъ твердого зѣвжа вартости 54 зр. 30 кр. ср., числачи корецъ по найнишѣй цѣнкѣ 2 зр. — отже разомъ 165 зр. 10 кр. ср. — Тамочній арендари Іосѣль Таухгольць, Давидъ Канаретъ, Шас Ваць и Лива Вансеръ зъововазали съ черезъ время своего тамъ перевѣжанія давати щорочне на тотъ фѣндѣшъ по 6 зр. ср. Речена Ч. громада зъововазала съ также выставити школу, и на онакъ додавати 10 кѣпъ околотѣвъ житныхъ.

Кромѣ того овѣщали тамочній властитѣль части дѣверъ Г. Г. Антоній Федоровичъ, и Ірѣанъ Федоровичъ дати по 25 зр. ср.; Станиславъ Федоровичъ 10 зр. ср. а Юліанъ Дроздовскій 5 зр. ср. — разомъ 65 зр. ср. тако даръ разъ на завѣды на первое поставленіе школы. —

— Львовъ 7 марта. Въ цѣли оучрежденія школы тривіальной въ Дараховѣ окр. тернопольского оузыкиано слѣдующій складки дозволъный: Отъ Ч. Ч. громады Дараховъ и Тюткѣвъ щорочне, въ грошехъ 115 зр. ср. и 30 кѣрцѣвъ розличного зѣвжа вартости 60 зр. ср. по найнишѣй цѣнкѣ 2 зр. ср. 34 корецъ числачи; — отже разомъ 175 зр. ср.

ѣтъ пароха мѣщанскаго гр. к. Вѣст. Иванъ Темницкаго черезъ время его тамъ пасты- рована щорочнѣ 3 зр.; ѣтъ тамошняго арен- дара Мойсея Брегера и его шинкара 5 зр. ср. — Выздоровленіе школы, хотя отымчало- вое помѣщеніе ей вже погтараное, при- нали Ч. Ч. громады на себѣ, и записали на опалъ школы давати щорочнѣ 10 кѣпъ околотѣвъ.

Понеже такъ значительными датками въ поманѣтѣхъ сѣлахъ завети можъ поради тривіальній школы, выс. правительство до- стойніи тѣмъ чини подае до вѣдѣній вѣдо- мости съ тѣмъ додаткомъ, же оуже розпо- радило, дабы такъ найкорше въ тѣхъ шко- лахъ надка розпочалась. (Газ. Львѣв.)

Знова и знова зъ тернопѣльскаго! Мы вважаемъ, живы и зъ инныхъ сторонъ такъ благополѣзній вѣсти насъ доходили.

— Иде чѣтка, же теперь вѣдно вѣде гро- мада, възырати розвѣщѣвъ (arbitr) ко- торѣмъ оуповажненіи вѣдѣтъ, оудящи са до нихъ стороны взглядомъ розрѣшеніа такого спорѣ выслухати, розпознавати ихъ взаи- нѣмъ тажаниности, и черезъ привѣдчаніе сто- ронъ о справедливости или несправедливо- сти ихъ желаній приводити ихъ до сгоды. Въ Прѣяхъ заведеніе тое дже полезныйъ оказало са, понеже до рокѣ вѣльше 5000 справъ спорныхъ доверѣтельно розрѣшено.

Вѣдень. Иванъ Ференць, селянинъ зъ Ко- ломийскаго, мавъ дна 25. Марта послѣд- нѣе оу Его Величества Цѣсара. Не могъ са той честнай чловекъ натѣшити, же Его Величество по рѣки емѣ отповѣдали, и ла- скою своею потѣшили.

Ще разъ звертаемъ оубавѣ читателѣвъ нашихъ на то вышланье людей вѣднхъ сто- кѣлкынадцать миль сюды — въ справахъ, котри давно покѣнчени, або съ вѣтъ не зрѣ- ли. — Не можѣмо понати, такъ могѣтъ ро- збѣнѣйшій оговъ холодно двитица и допѣ- скати такіи выправы до Вѣднѣ. Треба въ

самѣмъ дѣлѣ вѣзъ сердца вѣдти, авы чест- ного господара въ найгѣршѣ порѣ рокѣ вы- правити въ пѣтъ, котрѣю долше такъ чѣты- ре недѣли пѣшкомъ отправалявъ, не полѣ- чивши вѣльше такъ 12 рень. ср. на выдатки. Бѣло то до выжитѣа мало — а о чѣмъ же мавъ бѣхати, о чѣмъ повертати такъ же зновы ласка людѣка вѣспирати мѣѣла, авы такъ до домѣ могъ повернѣти. (Вѣстникъ)

Вѣдень 13 Марта. Высочайшее министр- ство охѣдѣ (финансѣвъ) розпорядило дна 14 м. м. пѣдѣ Ч. 1970 погтарати зъ оубѣгѣ оу- горико - краевѣи ассигнаты дѣвѣриньскоѣи и означило речинѣцъ до кѣнца Мая с. р.

Оттакъ невѣдно никакѣмъ выдавати поманѣтѣи ассигнаты, тако и кассы пѣ- вличніи по оубѣженію поманѣтого речинѣца тѣмъ дѣвѣриньскоѣи асси- гнаты прѣимовати не вѣдѣтъ.

— Въ Пѣштѣ вышло оголошеніе П. З. М. Гайнаѣа того содержаніа, же не вѣкъ, кото- рѣи до Гвардіи Оугорскоѣи належали, мають са теперь ѣдѣвати въ рекрѣгѣмъ. Оубѣльненнѣ сѣтъ ѣтъ того вѣкъ Гвардіи, котрѣи кою- вали до 5 Сѣчня 1849, г. в. до того време- не, въ котрѣмъ Князь Вѣндѣшѣрецъ вѣдѣ- шовъ до Бѣднѣ. Прѣи же, тако и тѣмъ, ко- торѣи затагнѣли са до Герилѣдѣвъ, мають са- джиги въ ц. к. арміи.

О б ѣ щ е н і е

Въ Львовскѣй Стѣвропигіанскѣй книгарни при парохіальнѣй мѣѣтѣскѣй церкѣвѣ, въ домѣ пѣдѣ Числомъ 192 оуиѣщенѣи, продаются теперь вѣѣ книги и писма наклады Гол- ловкои Рады и соединеніа „Галицко - Рѣскои Матыцѣ“ напечатаннѣ, о чѣмъ вѣѣхъ маю- чихъ охѣтѣ кѣпленіа, завѣдѣмълася.

24. Число „Зори“ повинно мѣѣто „Серѣа“ мати надписъ „Сѣвѣота“; а въ 25 Числѣ на стор. 147 въ арѣгѣи передѣлѣвъ въ 3 строчцѣ зъ горы мѣѣто „вѣрошѣркѣ“ читати треба „вѣрошѣркѣ“.